

Ministerul Finanțelor Publice

Agencia Națională de Administrare Fiscală
Direcția Generală a Finanțelor Publice a
județului Suceava
Biroul Soluționare Contestații

DECIZIA NR. 31____
din _____18.02.2013__
privind soluționarea contestației formulate de
S.C. S.R.L.,
din mun. Suceava, str., județul Suceava,
CUI RO,
înregistrate la Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava
sub nr. din

Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava a fost sesizată de Activitatea de inspecție fiscală prin adresa nr., înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava sub nr., cu privire la contestația formulată de **S.C. S.R.L.** din mun. Suceava, județul Suceava.

S.C. S.R.L. formulează contestație împotriva Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. F-SV, emisă de Activitatea de inspecție fiscală, cu privire la suma de, reprezentând:

- – TVA;
- – accesorii aferente TVA.

De asemenea, societatea solicită și suspendarea efectelor deciziei de impunere cu privire la calculul dobânzilor și penalităților de întârziere.

În raport de data comunicării actului administrativ fiscal contestat, respectiv, potrivit ștampilei societății și semnăturii depuse pe adresa de înaintare a deciziei atacate, contestația a fost depusă în termenul legal prevăzut de art. 207 alin. 1 din OG 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, fiind înregistrată la AFP Suceava sub nr. și la AIF Suceava sub nr., așa cum rezultă de pe ștampila Serviciului Registraturilor AFP Suceava și AIF Suceava aplicate pe originalul contestației, aflate la dosarul cauzei.

Constatând că în speță sunt întrunite condițiile prevăzute de art. 205 și 209 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava este investită să se pronunțe asupra contestației.

I. S.C. S.R.L. contestă Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. F-SV, emisă de Activitatea de inspecție fiscală, privind suma de, reprezentând TVA și accesorii aferente.

Prin contestația formulată, petenta susține că decizia de impunere a fost emisă în mod nelegal și netemeinic și se impune anularea/revocarea acesteia.

Astfel, societatea afirmă că, în perioada verificată, 01.01.2012-30.09.2012, aceasta a desfășurat relații comerciale cu SC SRL, bazate pe principiul buneii credințe și a încrederii reciproce.

Precizează că a achiziționat de la acea societate material lemnos în valoare de, că operațiunile de preluare a mărfurilor achiziționate s-au desfășurat pe teritoriul mai multor județe, iar facturile emise de furnizor au fost achitate la termen în contestul înțelegerii părților, fără a avea cunoștința de declararea acestei societăți ca fiind inactivă.

Societatea susține că în raportul de inspecție fiscală se menționează că SC SRL a fost declarată inactivă începând cu data de 18.05.2011, aspect ce nu i-a fost adus la cunoștință de către partenerul său comercial și nici nu a fost previzibil întrucât acesta a emis facturi fiscale în conformitate cu dispozițiile art. 155 din Codul fiscal.

De asemenea, petenta motivează că, în perioada verificată, a deșpus deconturi de TVA lunare, conform legii și că TVA de rambursat a rezultat din deducerea acestei taxe aferentă achiziției bunurilor în vederea desfășurării activității și din aplicarea de măsuri simplificate prezăute de art. 160 alin. 2 lit. b din Codul fiscal.

Societatea invocă prevederile art. 160 alin. 2 lit. b și art. 11 alin. 1¹ din Codul fiscal și susține că, potrivit acestor prevederi, atât beneficiarul, cât și furnizorul trebuie să fie înregistrați ca plătitori de TVA.

Petenta afirmă că, la momentul facturării materialului lemnos achiziționat, nu avea cunoștința depre inactivitatea furnizorului emitent al facturilor fiscale.

De asemenea, precizează că furnizorul și-a modificat sediul fiscal în repetate rânduri, iar la data emiterii facturilor fiscale a aplicat mențiunea „taxare inversă”, societatea considerând astfel că a fost indusă în eroare cu privire la calitatea acestuia de plătitor de TVA.

Contestatoarea mai face precizarea că, în industria lemnului, TVA nu circulă, neputând fi încasat faptic, deoarece în temeiul art.160 alin. 2 lit. b din Codul fiscal, la aceste tipuri de operațiuni se aplică taxarea inversă, dar imputarea de către organul fiscal a TVA și calcularea de acceorii aferente presupune o plată efectivă care dereglează operațiunile sale economice în raport de obiectul de activitate.

În concluzie, societatea susține că decizia de impunere este netemeinică.

Totodată, consideră că decizia de impunere nu este motivată în drept conform prevederilor art. 43 alin. 2 lit. e din OG 92/2003, întrucât în mod greșit este indicat art. 145 alin. 8 lit. a din Codul fiscal, conform căruia se reglementează alte condiții de deducere a taxei, fără legătură cu cea pentru care a fost emisă decizia.

În concluzie, petenta susține că măsura imputării TVA în sarcina sa este nelegală și netemeinică, în condițiile în care a fost indusă în eroare cu privire la calitatea de plătitor de TVA a furnizorului, sens în care apreciază că în acest context măsurile de împiedicare a achizițiilor de la un furnizor inactiv trebuie circumstanțiate în funcție de situația de fapt expusă și aplicate furnizorului și nu acesteia.

Societatea solicită anularea deciziei de impunere și suspendarea efectelor deciziei de impunere cu privire la calculul dobânzilor și penalităților de întârziere.

II. Prin Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. F-SV, emisă de Activitatea de inspecție fiscală, s-a stabilit în sarcina societății suma de, reprezentând:

- – TVA;
- – accesorii aferente TVA.

În urma inspecției fiscale efectuate, din verificarea documentelor puse la dispoziție pentru perioada 01.01.2012-30.09.2012, organele fiscale au constatat că societatea a efectuat achiziții de material lemnos de la SC SRL Maramureș, CUI, în valoare totală de, conform următoarelor documente:

- ff în valoare de lei;
- ff în valoare de lei;
- ff în valoare de lei;
- ff în valoare de lei;
- ff în valoare de lei;
- ff în valoare de lei;
- ff în valoare de lei;
- ff în valoare de lei;
- ff în valoare de lei;
- ff în valoare de lei;
- ff în valoare de lei;
- ff în valoare de lei;
- ff în valoare de lei;
- ff în valoare de lei;
- ff în valoare de lei;
- ff în valoare de lei;

Întrucât în baza de date ANAF, SC SRL este declarat inactiv începând cu (nu mai deține cod valabil de TVA), organele fiscale au constatat că **S.C. S.R.L.** nu are drept de deducere pentru **TVA în sumă de** aferentă achizițiilor efectuate de la SC SRL.

Din suma de stabilit suplimentar, organele fiscale au scăzut suma de lei solicitată la rambursare, rezultând o diferență în sumă de lei, **TVA stabilită suplimentar și rămasă de plată pentru care s-au calculat dobânzi de întârziere în sumă de lei și penalități de întârziere în sumă de lei.**

III. Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei și având în vedere motivațiile petentei, în raport cu actele normative în vigoare pentru perioada verificată, s-au reținut următoarele:

1. Referitor la suma de, din care TVA în sumă de și accesorii aferente în sumă de, stabilite prin Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. F-SV, emisă de Activitatea de inspecție fiscală, Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava este investită să analizeze dacă S.C. S.R.L. datorează această sumă, în condițiile în care a dedus TVA aferentă achiziției de material lemnos în baza unor facturi emise de un contribuabil declarat inactiv.

În fapt, în urma inspecției fiscale efectuate, din verificarea documentelor puse la dispoziție pentru perioada 01.01.2012-30.09.2012, organele fiscale au constatat că societatea a efectuat achiziții de material lemnos de la SC SRL Maramureș, CUI, în valoare totală de

Din verificarea bazei de date ANAF, organele fiscale au constatat că SC SRL este declarat inactiv începând cu 18.05.2011 (nu mai deține cod valabil de TVA), și în consecință, au stabilit că **S.C. S.R.L.** nu are drept de deducere pentru **TVA în sumă de** aferentă achizițiilor efectuate de la SC SRL.

Din suma de stabilită suplimentar, organele fiscale au scăzut suma de lei solicitată la rambursare, rezultând o diferență în sumă de lei, **TVA** stabilită suplimentar și rămasă de plată pentru care s-au calculat **dobânzi de întârziere în sumă de lei și penalități de întârziere în sumă de lei.**

Societatea susține că a fost de bună credință, dar furnizorul a indus-o în eroare și consideră că sumele stabilite în sarcina sa trebuiau stabilite în sarcina furnizorului.

În drept, sunt aplicabile prevederile:

- **Art. 145 alin. 2 și art. 125¹ alin. 2 pct. 29** din Codul fiscal, unde se precizează că:

ART. 145

“Sfera de aplicare a dreptului de deducere

[...]

(2) Orice persoană impozabilă are dreptul să deducă taxa aferentă achizițiilor, dacă acestea sunt destinate utilizării în folosul următoarelor operațiuni:

a) operațiuni taxabile;

[...]”.

ART. 125¹

“Semnificația unor termeni și expresii

(1) În sensul prezentului titlu, termenii și expresiile de mai jos au următoarele semnificații:

[...]

29. taxă deductibilă reprezintă suma totală a taxei datorate sau achitate de către o persoană impozabilă pentru achizițiile efectuate; [...]”.

Din aceste prevederi legale rezultă că o persoană impozabilă are dreptul la deducerea TVA aferentă achizițiilor, numai în situația în care acestea sunt utilizate în folosul operațiunilor taxabile ale firmei.

Prin taxă deductibilă se înțelege suma totală a taxei datorate sau achitate de către o persoană impozabilă pentru achizițiile efectuate.

Se reține astfel că, pentru a avea dreptul la deducerea TVA, este necesar ca achizițiile să fie reale și efectuate în folosul activității firmei.

- În ceea ce privește condițiile de exercitare a dreptului de deducere a TVA, acestea sunt prevăzute la **art. 146 alin. 1** din Codul fiscal, unde se prevede că:

ART. 146

“Condiții de exercitare a dreptului de deducere

(1) Pentru exercitarea dreptului de deducere a taxei, persoana impozabilă trebuie să îndeplinească următoarele condiții:

a) pentru taxa datorată sau achitată, aferentă bunurilor care i-au fost ori urmează să îi fie livrate sau serviciilor care i-au fost ori urmează să îi fie prestate în beneficiul său de către o persoană impozabilă, să dețină o factură emisă în conformitate cu prevederile art. 155;”

Din textul de lege menționat se reține că, persoana impozabilă poate avea dreptul la deducerea TVA aferentă bunurilor livrate în beneficiul său, numai în situația în care acele bunuri au fost livrate în beneficiul său de către o persoană impozabilă.

De asemenea, pentru a-și exercita dreptul deducere, persoana impozabilă trebuie să dețină o factură emisă în conformitate cu prevederile art. 155 din Codul fiscal.

- Legea contabilității nr. 82/1991, republicată, la **art. 6** prevede că:

ART. 6

“(1) Orice operațiune economico-financiară efectuată se consemnează în momentul efectuării ei într-un document care stă la baza înregistrărilor în contabilitate, dobândind astfel calitatea de document justificativ.

(2) Documentele justificative care stau la baza înregistrărilor în contabilitate angajează răspunderea persoanelor care le-au întocmit, vizat și aprobat, precum și a celor care le-au înregistrat în contabilitate, după caz”.

Din acest text de lege rezultă că la baza oricărei operațiuni care a fost efectuată trebuie să se regăsească un document care dobândește calitatea de document justificativ și va sta la baza înregistrării operațiunii în contabilitate.

De asemenea, se reține că persoanele care au întocmit, vizat, aprobat și înregistrat în contabilitate aceste documente sunt răspunzătoare.

Din documentele existente la dosarul cauzei rezultă că, în urma verificării efectuate, organele fiscale au constatat că societatea a dedus TVA aferentă achiziției de material lemnos, în baza unor facturi emise în anul 2012 de un contribuabil declarat inactiv începând cu data de 18.05.2011, care nu mai deține un cod valabil de TVA începând cu 01.06.2011.

Rezultă că facturile întocmite de furnizorul SC SRL, în anul 2012, au fost emise în perioada în care era declarată contribuabil inactiv.

• În acest sens, în ceea ce privește dreptul de deducere a TVA aferentă achizițiilor, ce are la bază un document emis de un contribuabil inactiv, sunt aplicabile prevederile **art. 11 alin. 1, alin. 1²-1⁴** din Codul fiscal, unde se stipulează că:

ART. 11

“Prevederi speciale pentru aplicarea Codului fiscal

(1) La stabilirea sumei unui impozit sau a unei taxe în înțelesul prezentului cod, autoritățile fiscale pot să nu ia în considerare o tranzacție care nu are un scop economic sau pot reîncadra forma unui tranzacții pentru a reflecta conținutul economic al tranzacției.

[...]

(1²) Beneficiarii care achiziționează bunuri și/sau servicii de la contribuabili după înscrierea acestora ca inactivi în Registrul contribuabililor inactivi/reactivați conform art. 78¹ din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003, republicată, cu modificările și completările ulterioare, nu beneficiază de dreptul de deducere a cheltuielilor și a taxei pe valoarea adăugată aferente achizițiilor respective, cu excepția achizițiilor de bunuri efectuate în cadrul procedurii de executare silită.

(1³) Contribuabilii cărora li s-a anulat înregistrarea în scopuri de TVA conform prevederilor art. 153 alin. (9) lit. b) - e) nu beneficiază de dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată aferente achizițiilor efectuate în perioada respectivă, dar sunt supuși obligației de plată a TVA colectate, în conformitate cu prevederile titlului VI, aferentă operațiunilor impozabile desfășurate în perioada respectivă.

(1⁴) Beneficiarii care achiziționează bunuri și/sau servicii de la contribuabilii cărora li s-a anulat înregistrarea în scopuri de TVA conform prevederilor art. 153 alin. (9) lit. b) - e) și au fost înscriși în Registrul persoanelor impozabile a căror înregistrare în scopuri de TVA conform art. 153 a fost anulată nu beneficiază de dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată aferente achizițiilor respective, cu excepția achizițiilor de bunuri efectuate în cadrul procedurii de executare silită”.

Din aceste prevederi legale se reține că beneficiarii care achiziționează bunuri și/sau servicii de la contribuabili după înscrierea acestora ca inactivi în Registrul contribuabililor inactivi/reactivați, nu beneficiază de dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată aferente achizițiilor respective.

De asemenea, beneficiarii care achiziționează bunuri și/sau servicii de la contribuabilii cărora li s-a anulat înregistrarea în scopuri de TVA și au fost înscriși în Registrul persoanelor impozabile a căror înregistrare în scopuri de TVA a fost anulată, nu beneficiază de dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată aferente achizițiilor respective.

Totodată se stipulează că acei contribuabili cărora li s-a anulat înregistrarea în scopuri de TVA sunt supuși obligației de plată a TVA colectate.

Din documentele existente la dosarul cauzei rezultă că, în urma verificării efectuate, organele fiscale au constatat că societatea a dedus TVA aferentă achiziției de material lemnos, în baza unor facturi emise în anul 2012 de un contribuabil declarat inactiv începând cu data de 18.05.2011, care nu mai deține un cod valabil de TVA începând cu 01.06.2011.

Din consultarea bazei de date pusă la dispoziție de ANAF rezultă că SC SRL, CUI, a fost declarată inactivă începând cu data de 18.05.2011 prin OPANAF nr. 2024/02.05.2011, poziția și i s-a înlăturat înregistrarea în scopuri de TVA începând cu 01.06.2011.

Așa după cum rezultă din prevederile legale citate mai sus, beneficiarii nu au dreptul la deducerea TVA aferentă tranzacțiilor efectuate cu un contribuabil declarat inactiv prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală, după înscrierea acestuia ca inactiv în Registrul contribuabililor inactivi/reactivați sau căruia i s-a anulat înregistrarea în scopuri de TVA și a fost înscris în Registrul persoanelor impozabile a căror înregistrare în scopuri de TVA.

• Ordinul președintelui ANAF nr. 575 din 21 iulie 2006 privind stabilirea condițiilor și declararea contribuabililor inactivi la **art. 3**, precizează că:

ART. 3

“(1) De la data declarării ca inactiv contribuabilul nu mai are dreptul de a utiliza facturi, facturi fiscale, alte documente sau formulare tipizate cu regim special.

(2) Documentele fiscale emise de un contribuabil declarat inactiv cu încălcarea interdicției prevăzute la alin. (1) nu produc efecte juridice din punct de vedere fiscal”.

Conform acestor prevederi legale, documentele fiscale emise de un contribuabil declarat inactiv cu încălcarea interdicției de a utiliza facturi, facturi fiscale, alte documente sau formulare tipizate cu regim special, nu produc efecte juridice din punct de vedere fiscal.

Se reține astfel că facturile fiscale emise după declararea contribuabilului ca fiind inactiv nu se iau în considerare.

Deoarece facturile au fost emise în anul 2012, în care societatea furnizoare era contribuabil declarat inactiv prin ordinul emis de către președintele ANAF, rezultă că în mod legal organele fiscale au respins la deducere TVA aferentă achiziției de material lemnos, înscrisă în facturile respective.

În ceea ce privește susținerea contestatoarei că decizia de impunere nu este motivată în drept, întrucât în mod greșit este indicat art. 145 alin. 8 lit. a din Codul fiscal, dispoziție legală care reglementează condițiile ce trebuie îndeplinite pentru exercitarea dreptului de deducere, precizăm că prevederile art. 145 alin. 8 lit. a au devenit în urma modificărilor Codului fiscal art. 146 alin. 1 lit. a, mai sus citat.

Aceste prevederi legale au fost invocate în mod corect și legal de către organele fiscale, textele de lege reglementând condițiile pentru exercitarea dreptului de deducere a TVA.

În ceea ce privește susținerea contestatoarei că nu datorează sumele stabilite în sarcina sa, că obligația de plată îi revine furnizorului, în speță, SC SRL, sunt aplicabile prevederile **art. 150 alin. (1) din Legea nr. 571/2003**, privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, care stipulează că:

“CAPITOLUL XI

Persoanele obligate la plata taxei

ART. 150

Persoana obligată la plata taxei pentru operațiunile taxabile din România

(1) Persoana obligată la plata taxei pe valoarea adăugată, dacă aceasta este datorată în conformitate cu prevederile prezentului titlu, este persoana impozabilă care efectuează livrări de bunuri sau prestări de servicii, cu excepția cazurilor pentru care beneficiarul este obligat la plata taxei conform alin. (2) - (6) și art. 160”.

Din textul de lege citat rezultă că, persoana obligată la plata taxei pe valoarea adăugată, dacă aceasta este datorată, este persoana impozabilă care efectuează livrări de bunuri sau prestări de servicii, cu excepția cazurilor pentru care beneficiarul este obligat la plata taxei conform alin. (2) - (6) și art. 160.

- La art. 160 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, se prevede că:

ART. 160

“Măsuri de simplificare

(1) Prin excepție de la prevederile art. 150 alin. (1), în cazul operațiunilor taxabile persoana obligată la plata taxei este beneficiarul pentru

operațiunile prevăzute la alin. (2). Condiția obligatorie pentru aplicarea taxării inverse este ca atât furnizorul, cât și beneficiarul să fie înregistrați în scopuri de TVA conform art. 153.

(2) Operațiunile pentru care se aplică taxarea inversă sunt:

[...]

b) livrarea de masă lemnoasă și materiale lemnoase, astfel cum sunt definite prin Legea nr. 46/2008 - Codul silvic, cu modificările și completările ulterioare.

(3) Pe facturile emise pentru livrările de bunuri/prestările de servicii prevăzute la alin. (2) furnizorii/prestatorii nu vor înscrie taxa colectată aferentă. Beneficiarii vor determina taxa aferentă, care se va evidenția în decontul prevăzut la art. 156², atât ca taxă colectată, cât și ca taxă deductibilă. Beneficiarii au drept de deducere a taxei în limitele și în condițiile stabilite la art. 145 - 147¹.

[...]

(4) De aplicarea prevederilor prezentului articol sunt responsabili atât furnizorii, cât și beneficiarii. Prin norme se stabilesc responsabilitățile părților implicate în situația în care nu s-a aplicat taxare inversă. “

Din aceste prevederi legale se reține că, pentru livrarea de masă lemnoasă și materiale lemnoase se aplică taxarea inversă, iar persoana obligată la plata taxei este beneficiarul operațiunii.

De asemenea, din textele de lege citate rezultă că beneficiarii au drept de deducere a taxei în limitele și în condițiile stabilite la art. 145 - 147¹, iar răspunzători de aplicarea acestor prevederi legale sunt atât furnizorii, cât și beneficiarii.

- Totodată, la **pct. 82 alin. 3 și alin. 4** din Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, aprobate prin **Hotărârea Guvernului nr. 44/2004**, se stipulează că:

“Norme metodologice:

82.[...]

(3) În cazul livrărilor de bunuri prevăzute la art. 160 alin. (2) din Codul fiscal, inclusiv pentru avansurile încasate, furnizorii emit facturi fără taxă și înscriu în aceste facturi o mențiune referitoare la faptul că au aplicat taxarea inversă. Taxa se calculează de către beneficiar și se înscrie în facturi și în jurnalul pentru cumpărări, fiind preluată atât ca taxă colectată, cât și ca taxă deductibilă în decontul de taxă. Din punct de vedere contabil, beneficiarul va înregistra în cursul perioadei fiscale 4426 = 4427 cu suma taxei aferente.

(4) Înregistrarea taxei de către cumpărător atât ca taxă colectată, cât și ca taxă deductibilă în decontul de taxă este denumită autolichidarea taxei pe valoarea adăugată. Colectarea taxei pe valoarea adăugată la nivelul taxei deductibile este asimilată cu plata taxei către furnizor/prestator. Prevederile acestui alineat sunt valabile pentru orice alte situații în care se aplică taxare inversă”.

Din textele de lege citate rezultă că, în cazul livrărilor de bunuri prevăzute la art. 160 alin. (2) din Codul fiscal, furnizorii emit facturi fără taxă și înscriu în aceste facturi o mențiune referitoare la faptul că au aplicat taxarea inversă. Taxa se calculează de către beneficiar și se înscrie în facturi și în jurnalul pentru cumpărări, fiind preluată atât ca taxă colectată, cât și ca taxă deductibilă în decontul de taxă.

Din punct de vedere contabil, beneficiarul va înregistra în cursul perioadei fiscale 4426 = 4427 cu suma taxei aferente.

Analizând textele de lege citate mai sus, se reține că beneficiarul livrării de masă lemnoasă și materiale lemnoase este cel care are obligația de a colecta TVA în numele furnizorului său.

Din prevederile legale menționate rezultă că pentru intrările de materiale lemnoase și masă lemnoasă se colectează TVA de către beneficiarul operațiunii, neavând obligația plății acesteia către furnizor.

De asemenea, se reține că beneficiarul are obligația să colecteze TVA la momentul exigibilității operațiunii, concomitent cu exercitarea dreptului de deducere.

La **pct. 82 alin. 7** din HG 44/2004, pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, se precizează că:

“82. (7)[...]În cadrul inspecției fiscale la beneficiarii operațiunilor, organele de inspecție fiscală vor avea în vedere că beneficiarul avea obligația să colecteze TVA la momentul exigibilității operațiunii, concomitent cu exercitarea dreptului de deducere”.

În ceea ce privește exercitarea dreptului de deducere a TVA, beneficiarii au dreptul la deducerea acesteia în limitele și în condițiile prevăzute la art. 145-147¹, iar răspunzători de aplicarea prevederilor privind aplicarea măsurilor simplificate sunt atât furnizorii, cât și beneficiarii.

Așa cum am demonstrat la acest capăt cerere, societatea nu are dreptul la deducerea taxei aferentă achizițiilor, întrucât nu sunt îndeplinite condițiile de exercitare a acestui drept.

Având în vedere prevederile legale invocate și faptul că petenta nu deține documente justificative legale de înregistrare în contabilitate, întrucât sunt emise de un contribuabil inactiv, rezultă că în mod legal organele fiscale au respins la deducere TVA aferentă achizițiilor în sumă de, rămânând TVA colectată în mod corect de **S.C. S.R.L.**, drept pentru care **urmează a se respinge ca neîntemeiată contestația formulată cu privire la suma de, reprezentând TVA.**

Din suma de stabilită suplimentar, organele fiscale au scăzut suma de lei solicitată la rambursare, rezultând o diferență în sumă de lei, **TVA stabilită suplimentar și rămasă de plată pentru care s-au calculat dobânzi de întârziere în sumă de lei și penalități de întârziere în sumă de lei.**

Deoarece în sarcina contestatoarei a fost reținută TVA în sumă de, din care diferența de lei a generat accesoriile, iar prin contestație nu se

prezintă alte argumente privind modul de calcul al acestora, rezultă că petenta datorează și accesoriile în sumă de, din care dobânzi în sumă de lei și penalități în sumă de lei, conform principiului de drept „accessorium sequitur principale” (accesoriul urmează principalul), drept pentru care urmează a se respinge ca neîntemeiată contestația formulată cu privire la această sumă.

2. Referitor la solicitarea contestatoarei de suspendare a efectelor deciziei de impunere nr. F-SV cu privire la calculul dobânzilor și penalităților de întârziere, cauza supusă soluționării este dacă Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava se poate investi cu soluționarea acestui capăt de cerere, în condițiile în care cererea de suspendare a executării actului administrativ fiscal nu se află în competența sa materială de soluționare.

În fapt, prin cererea formulată, societatea solicită suspendarea efectelor deciziei de impunere nr. F-SV cu privire la calculul dobânzilor și penalităților de întârziere.

În drept, sunt incidente prevederile **art. 215 alin. (1) și alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003** privind Codul de procedură fiscală, republicată, potrivit căroră:

„Suspendarea executării actului administrativ fiscal

(1) Introducerea contestației pe calea administrativă de atac nu suspendă executarea actului administrativ fiscal.

(2) Dispozițiile prezentului articol nu aduc atingere dreptului contribuabilului de a cere suspendarea executării actului administrativ fiscal, în temeiul Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările ulterioare. [...]”

Potrivit **art. 14** din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004:

„Suspendarea executării actului

(1) În cazuri bine justificate și pentru prevenirea unei pagube iminente, după sesizarea, în condițiile art. 7, a autorității publice care a emis actul sau a autorității ierarhic superioare, persoana vătămată poate să ceară instanței competente să dispună suspendarea executării actului administrativ unilateral până la pronunțarea instanței de fond. În cazul în care persoana vătămată nu introduce acțiunea în anularea actului în termen de 60 de zile, suspendarea încetează de drept și fără nicio formalitate.

(2) Instanța soluționează cererea de suspendare, de urgență și cu precădere, cu citarea părților.”

Având în vedere dispozițiile imperative ale legii, cererea societății contestatoare de suspendarea efectelor deciziei de impunere nr. F-SV cu privire la calculul dobânzilor și penalităților de întârziere, intră sub incidența

prevederilor Legii nr. 554/2004 privind contenciosul administrativ, motiv pentru care Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava nu se poate investi cu soluționarea acestui capăt de cerere, neavând competența materială, aceasta aparținând instanței judecătorești.

Pentru considerentele prezentate în conținutul deciziei și în temeiul prevederilor legale invocate și în baza art. 216 din OG 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, se:

DECIDE:

1. Respingerea ca neîntemeiată a contestației formulate de **S.C.**
S.R.L. împotriva Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. F-SV, emisă de Activitatea de inspecție fiscală, cu privire la suma de, reprezentând:

- – TVA;
- – accesorii aferente TVA.

2. Constatarea necompetenței materiale în ceea ce privește cererea de suspendare a efectelor deciziei de impunere nr. F-SV, emisă de AIF Suceava, Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava neputându-se investi cu soluționarea acestui capăt de cerere, aceasta fiind de competența instanței judecătorești.

Prezenta decizie poate fi atacată la Tribunalul Suceava, în termen de 6 luni de la data comunicării, conform procedurii legale.